

PREDLOG KANDIDATA ZA DEKANA MEDICINSKE FAKULTETE

Podpisani prijavljam kandidaturo za dekana Medicinske fakultete Univerze v Mariboru:

ime in priimek:

POTRČ STOJAN

znanstveni naslov:

DOCENT

izvolitev v naziv:

za predmetno področje:

KIRURGIJA

Kraj:

MARIBOR

Datum:

19.3.2012

Podpis:

V primeru, da kandidat vlaga kandidaturo sam, mora izpolniti tudi soglasje (Obr. S), tj. izpolnjena morata biti predlog in pisno soglasje

S O G L A S J E

Podpisani kandidat za dekana Medicinske fakultete Univerze v Mariboru:

ime in priimek:

znanstveni naslov:

izvolitev v naziv:

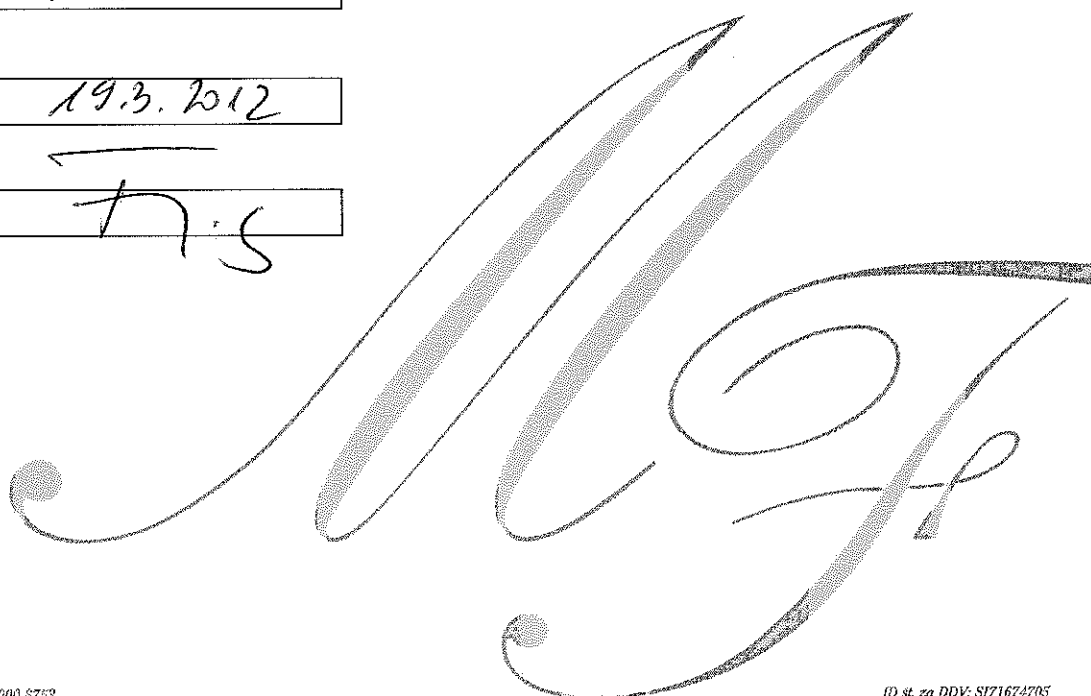
za predmetno področje:

podajam nepreklicno soglasje h kandidaturi za dekana Medicinske fakultete Univerze v Mariboru.

Kraj:

Datum:

Podpis:

**PROGRAM DELA KANDIDATA ZA DEKANA MEDICINSKE FAKULTETE
UNIVERZE V MARIBORU**

Izr.prof.dr. Vojko Flis, dr.med.

Uvod

Usmeritev razvoja sodobnih medicinskih fakultet je odvisna od razvoja medicine kot vede in od vprašanja, kakšnega zdravnika želimo. Ko gre za razvoj medicine, program razvoja medicinske fakultete v Mariboru ne more in ne sme biti nič drugačen od programa razvoja katerekoli druge – uspešne – medicinske fakultete po svetu.

Ko gre za vprašanje, kakega zdravnika si želimo danes in v bodočnosti, so odgovori lahko različni. V sodobnem času je, ob hitrem razvoju tehnologije in globalizaciji družbenih procesov, veliko težje, nemara bolj kot kdajkoli prej, razmišljati o tem, kakšen naj bo sodobni zdravnik. Pričakovanja nemara nihajo med klasično podobo Maimonida in medijsko ponujenim likom dr.Housa. Navajanje slednjega je kajpak zgolj prispodoba sodobne družbe, tega, kar zmorejo sodobne tehnologije, sodobna globalna razširjenost informacij, vključno z oblikovanjem javne podobe in pričakovanj o tem, kakšen naj bo sodobni zdravnik. Ali naj bo predvsem oster analitik, ki do skrajnosti obvlada možnosti sodobne, ne zgolj medicinske tehnologije? Ali naj se pri etičnih vprašanjih naslanja zgolj na sodobno analitično etiko? Ali pa naj bo predvsem zdravnik, ki spoštuje za medicino in za človeški odnos znotraj medicinskega korpusa nekatere zelo pomembne tradicionalne moralne vrednote poklica, kamor sodita tudi k posamezniku usmerjena etika, sloneča na stoletni tradiciji pogledov na spoštovanje človeka kot osebnosti in dolžnostna etika, ki je blizu Maimonidovim pogledom? Razlika med obema konceptoma je velika in nanjo ne vplivajo zgolj medicinske šole. Vendar pa medicinske šole pomembno vplivajo na poglede svojih diplomantov in na to, kako bodo le-ti opravljali svoj poklic. Pri tem se je izkazalo, da se največ težav pri opravljanju zdravniškega poklica poraja v čisto osebnem odnosu med zdravnikom in bolnikom, kjer sodobna analitična etika ali sodobna tehnologija nimata ustreznih orodij, s katerimi bi ta odnos kvalitativno nadgradili ali mu bistveno zmanjšali konfliktni naboj, ki je v sodobni družbi vse bolj prisoten. Študenti večine medicinskih fakultet po svetu so nemara dobro pripravljene na sodobne izzive medicinske stroke, zelo šibki pa so na področju, ki tvori večji del njihovega poklicnega udejstvovanja: razumevanje narave človeških in poklicnih odnosov na ravni bolnik-zdravnik jim je pogosto tuje. Splošna usmeritev in os vrtišča vsake dobre medicinske fakultete bi tako moralo biti razvijanje takih pedagoških procesov in visokošolskih didaktičnih metod, ki bodo bodočim zdravnikom omogočili boljše razumevanje in obvladovanje osebnega in poklicnega odnosa med bolnikom in zdravnikom v vseh njegovih odtenkih.

Dodiplomski pouk

Medicinska fakulteta v Mariboru je mlada medicinska fakulteta in to svojo mladost lahko razume tudi kot izjemno priložnost. Zasnovana je bila na dobrih temeljih, vendar se je pri ustroju svoje kurikularne sheme in celotne strukture visokošolske didaktične sheme morala v začetku prilagoditi slovenskim visokošolskim razmeram - sodobna medicina pa ni veda, ki bi ji Slovenija dajala odločujoči takt. Tako so iz različnih razlogov poglavitni poudarki znotraj visokošolskega didaktičnega prostora ostali na tradicionalni shemi pomnjenja podatkov, nekoliko ob strani pa je bilo puščeno razvijanje analitskih miselnih postopkov, kliničnega načina razmišljanja ter praktičnih veščin. Našteto je vsebinsko in didaktično na prvem mestu kurikularnih shem zelo uspešnih medicinskih fakultet po svetu. Odmik od didaktičnih shem, ki zahtevajo predvsem pomnjenje podatkov, k drugačnim visokošolskim didaktičnim

postopkom, zahteva znatne spremembe v samem poteku pedagoškega procesa in kajpak tudi pri metodologiji samih izpitov. Če se bo medicinska fakulteta v Mariboru na kvalitativni ravni, ko gre za dodiplomski pouk in usposabljanje dobrih zdravnikov, želela približati didaktičnim modelom ter rezultatom najbolj uspešnih svetovnih medicinskih fakultet, bo svoj pedagoški proces morala prilagoditi sodobnim tokovom na tem področju. Tega procesa pa ne bo mogoče izpeljati brez stalnega spremljanja kakovosti študija, kjer mora notranja evalvacija postati stalnica, ki bo usmerjala vsebinske spremembe didaktičnih procesov.

Predlagana usmeritev pedagoškega procesa na dodiplomski ravni se povsem ujema s predlogi prvih generacij študentov MF UM za izboljšave. Med drugim si želijo večjo podporo različnim projektom izven sedanje toge kurikularne sheme. Pri tem gre za projekte, ki so izjemnega pomena za razvoj in oblikovanje ustreznega osebnega ter poklicnega odnosa na ravni zdravnik-bolnik (npr. projekti Medimedo, ZA življenje, ipd.), pa tudi za projekte, ki nakazujejo, kaj študenti znotraj sedanje kurikularne sheme pogrešajo na vsebinski ravni (delavnice o nujnih stanjih na različnih področjih medicine, delavnice analize sodobnih slikovnih postopkov, delavnice pridobivanja kliničnih (praktičnih) veščin, ipd.).

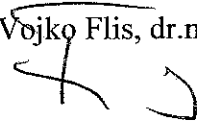
Na dodiplomski ravni se je potrebno dodatno odpreti najširšemu mednarodnemu prostoru. Del tega odpiranja že sedaj zelo uspešno poteka v okviru programa ERASMUS, vendar je večji del toka študentov usmerjen iz Slovenije v Evropo. Razmišljati je potrebno pričeti o organizaciji študijske enote, kjer bi pouk potekal v angleškem jeziku, kar bi bilo mogoče na formalni ravni sorazmerno preprosto urediti po vzoru uspešnih slovenskih gimnazij z mednarodnim programom. Vzporedno s tem pa je mogoče že sedaj brez večjih formalnih sprememb več prizadevanj usmeriti v organiziranje mednarodnih poletnih šol s programskimi vsebinami, ki bi uspešno dopolnjevale uradno kurikularno shemo.

Podiplomski pouk, znanstveno raziskovalno delo in znanstvena odličnost

Podiplomski pouk je ozko povezan z vprašanjem o znanstveno-raziskovalni odličnosti. Pregled uspešnih strategij na tem področju, med najbolj uspešnimi medicinskimi fakultetami na svetu, kaže, da so se medicinske fakultete na znanstvenoraziskovalnem področju usmerile zgolj v nekatere smeri. Razen redkih, ki to na osnovi svojih finančnih in človeških virov zmorejo, se jih je večina usmerila zgolj v nekaj specializiranih področjih. Tako je mogoče uspešno združiti človeške vire, dostopno znanstvenoraziskovalno metodologijo ter obvladovati stroškovni del. Tak koncept prinaša dobre rezultate. Ob tem je zelo ustrezen za majhne sredine, ki so še posebej občutljive na pomanjkanje ustrezno usposobljenih raziskovalcev, na težave pri uporabljanju sodobnih metodoloških postopkov in na težave pri financiranju znanstveno raziskovalnih projektov. V majhnih sredinah lahko znanstvenoraziskovalno odličnost prinese zgolj združevanje vseh virov okoli majhnega števila jasno začrtanih raziskovalnih programov. Medicinska fakulteta je neločljivo vpeta v delo Univerzitetnega kliničnega centra, hkrati pa živi tudi v širšem univerzitetnem prostoru. Pri razvijanju znanstveno raziskovalne odličnosti v takih okoliščinah delovanja bi bilo edino smiselno razvijanje projektno orientiranega načrtovanja posameznih raziskovalnih projektov s tesnim sodelovanjem vseh treh partnerjev. Tako združevanje bi lahko privedlo do oblikovanja zgolj nekaj jedrnih

raziskovalnih projektov, kamor bi se (lahko) kot raziskovalci priključevali tudi študenti podiplomskega študija. Omogočiti bi jim bilo potrebno projektno opravljanje doktorskega študija, kjer bi bili vključeni v jedrne raziskave, kar bi zanesljivo odpravilo sedanjo vrzel med številom vpisanih in številom tistih, ki doktorski študij uspešno končajo. Hkrati bi tovrstno združevanje omogočilo večjo uspešnost pri pridobivanju finančnih virov za raziskovanje iz evropskih virov. Angleške univerze, ki že desetletja delujejo po opisanem modelu, so največji prejemnik raziskovalnih sredstev iz evropskih virov.

Pomemben del pedagoške in znanstvene odličnosti je tudi preizkušanje svoje izobraževalne in znanstvene kompetitivnosti v mednarodnih okvirih. Tak proces ni enosmeren. Vključuje spodbujanje odhajanja mladih strokovnjakov v tujino, kjer lahko v akademskih okoljih, zavezanih k odličnosti, pridobijo dragocene izkušnje in jih prenašajo nazaj. Vključuje pa tudi daljša gostovanja vrhunskih strokovnjakov iz drugih medicinskih fakultet ali sorodnih raziskovalnih inštitucij. Tuji priznani strokovnjaki lahko pomembno vplivajo na razvoj medicinske misli in raziskovalnega duha v domačem okolju. Odpreti pa je potrebno tudi prostor za gostovanja ali nemara celo študij za mlade in obetajoče raziskovalce (zdravnike), ki lahko v naš prostor prinesejo svež način razmišljanja, nove izzive in morebiti tudi duh drugačne motivacije za delo.

Izr. prof. dr. Flis, dr. med.

Priloga:

- kratek življenjepis

Kratka biografija

Vojko Flis se je rodil 7.11.1955 v Mariboru, kjer je zaključil osnovno šolo in leta 1974 gimnazijo (gimnazijo Miloša Židanška). Po gimnaziji se je vpisal na Medicinsko fakulteto v Ljubljani, kjer je diplomiral 22.5.1979. Že med študijem je bil vključen v raziskovalne projekte (leta 1979 denimo Razlike v kinetiki med membransko vezanim in odtopljenim preparatom acetilholinesteraze iz govejih krvničk pod vplivom anorganskih in organskih topil)– kot študent je dvakrat dobil Prešernovo nagrado ljubljanske univerze in enkrat Prešernovo priznanje (enkrat pod mentorstvom prof.dr.L.Kamarič, drugič pod mentorstvom akademika prof.dr.M.Horvata).

Po končani fakulteti je tri leta delal kot splošni zdravnik v ambulanti na Sladkem Vrhu pri avstrijski meji. Leta 1983 je dobil specializacijo iz splošne kirurgije v Splošni bolnišnici Maribor. Specialistični izpit je opravil 28.5.1987 v Ljubljani. Sedaj opravlja delo predstojnika Oddelka za žilno kirurgijo UKCM in strokovnega vodje Kirurške klinike UKCM. V naziv izrednega profesorja na MF UM je bil izvoljen novembra 2011.

Že med specializacijo se je usmeril v žilno kirurgijo. Del specializacije (šest mesecev) je opravil na kardiokirurški kliniki Univerze Karl Franzens v sosednjem Gradcu. Po specializaciji je kot raziskovalec sodeloval v številnih raziskovalnih projektih. Vsi so bili iz področja žilne kirurgije. Naj navedemo samo nekatere: Takojšnja namestitve mavčevega stroka in zgodnja rehabilitacija po podkolenski amputaciji (leta 1986; nosilec prim.dr.B.Novak) ali Otekanje goleni po revaskularizaciji golenskih arterij (leta 1992; nosilec prof.dr.K.Miksić).

Eden izmed zadnjih raziskovalnih projektov, v katerih trenutno sodeluje, je multicentrična evropska raziskava (pričela se je leta 1994 in še traja) z naslovom »Usoda bolnikov z asimptomatsko stenozo notranje karotidne arterije – primerjava med operiranimi in konzervativno zdravljenimi bolniki (ACST trial), ki ga vodi oksfordska skupina nevrologov pod vodstvom Alison Halliday iz St.George's Hospital Medical School v Londonu. Celotna skupina je v zadnjih letih objavila več kot dvajset člankov v revijah, ki jih citira SCI oziroma SSCI. Zaključek prvega in drugega dela raziskave je bil objavljen v reviji Lancet (samo druga objava ima v enem letu več kot 720 citatov).

Sicer se je Vojko Flis izpopolnjeval v številnih tujih centrih (Texas Heart Institute v ZDA, Charing Cross v Angliji, ipd.) in opravlja še številne druge stvari. Je član Evropskega združenja za žilno kirurgijo (ESVS), Svetovnega združenja za kardiovaskularno kirurgijo (ISCVS) in svetovnega združenja za hepato-biliarno kirurgijo (HPBS). Je mentor pri Zdravniški zbornici Slovenije. Leta 2002 je končal delavnico za inštruktorje univerzitetnega medicinskega PBL pouka, ki ga je organizirala Harvardska medicinska fakulteta iz Bostona. Poleg tega se ukvarja tudi s področjem med medicino in pravom in je med soustanovitelj rednih letnih srečanj Medicina in pravo v Mariboru. Celotna strokovna bibliografija je dostopna v podatkovni bazi COBISS.